

Sygn. akt XXVII Ca 181/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Wojtysiak
Sędziowie:	SO Ewa Kiper (spr.) SR (del.) Iwona Łukaszewicz
Protokolant:	Monika Alberska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S., S. S.

przeciwko (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie

z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt VI C 829/17

I. oddala apelację;

II. zasądza od P. S. i S. S. na rzecz (...) S. A. z siedzibą

w W. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia do orzeczenia wydanego w dniu 9 kwietnia 2019 roku w sprawie XXVII Ca 181/18

Powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego kwot 5.146,25 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2016 roku, do dnia zapłaty, oraz zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany wnosi o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. Wyrokiem z 16 października 2017 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie

powództwo oddalił i zasądził od pozwanych na rzecz powoda od, kwotę 1.817 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na występujących ustaleniach faktycznych. W dniu 11 kwietnia 2011 roku P. S. i S. S. zawarli z (...) Bank SA, aktualnie (...) SA umowę numer (...) preferencyjny kredyty hipoteczny dla osób fizycznych (...) Rodzina na swoim na kwotę 302.700 złotych na okres 360 miesięcy. W postanowieniu paragrafu 3 ustęp 3 umowy, dotyczącego prawnego zabezpieczenia kredytu została zawarta informacja o ubezpieczeniu niskiego wkładu własnego kredytu na trzydziestosześcioletni okres ubezpieczenia. W treści zapisu umownego postanowiono, że jeśli z upływem pełnych 36 miesięcy okresu ubezpieczenia licząc od 1 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła wypłata kredytu nie nastąpi całkowita spłata zadłużenia objętego ubezpieczeniem ani inne zdarzenie kończące okres ubezpieczenia, ochrona ubezpieczeniowa podlega przedłużeniu na kolejny trzydziestosześcioletni okres przy czym łączny okres ubezpieczenia nie może przekroczyć 180 miesięcy. Docelowy kredytobiorca upoważnia bank do pobrania kosztów związanych z podwyższonym ryzykiem spłaty kredytu w wysokości 4,5% kwoty kredytu objętej ubezpieczeniem, to jest 2.822,68 złote, w tym także w przypadku przedłużenia ochrony ubezpieczeniowej z rachunku wskazanym w paragrafie 6 ustęp 2, bez odrębnej dyspozycji. Kwota kredytu objętego ubezpieczeniem niskiego wkładu wyniosła 62.726,30 złotych.

Powodowie przed podpisaniem umowy spotkali się z doradcą finansowym, przeczytali wówczas pobieżnie umowę, nie mieli pytań, co do ubezpieczeń niskiego wkładu. W chwili podpisania umowy posiadali środki własne w kwocie 35.000 złotych, które przeznaczyci na zakup garażu. W paragrafie 25 umowy oświadczyli, że zapoznali się z regulaminem. W treści regulaminu zamieszczono definicje ubezpieczeń niskiego wkładu, wkładu własnego, wkładu wniesionego i wymaganego wkładu własnego. W zgodzie z paragrafem 26 regulaminu wskazano, że w przypadku, gdy kredytobiorca nie posiada wymaganego wkładu własnego, niezbędnym warunkiem udzielenia kredytu jest ustanowienie dodatkowego zabezpieczenia na przykład w postaci ubezpieczenia niskiego wkładu lub innego zabezpieczenia zaakceptowanego przez bank.

W przypadku wybrania zabezpieczenia w postaci ubezpieczenia niskiego wkładu własnego, ubezpieczony i ubezpieczający z tytułu ubezpieczenia jest bank. Wskazano, że podstawą wycenienia kosztów ubezpieczenia jest kwota niskiego wkładu ustalona na dzień podjęcia decyzji kredytowej. Banku pobrał od powodów z tytułu ubezpieczenia kwotę 2.822,68 złote w dniu 18 kwietnia 2011 roku. Zaś w dniu 2 czerwca 2016 roku, kwotę 2.323,57 złote.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy oddalił powództwo, wychodząc z założenia, że nie zostały spełnione przesłanki z artykułu 385 prim k.c. Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona powodowa, która zarzuciła w apelacji naruszenie artykułu 385 prim kc oraz artykułu 233 kpc i wniosła o zmianę rozstrzygnięcia poprzez uwzględnienie powództwa w całości zasądzenie kosztów. Pozwany bank wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy i przyjął je za własne. Podzielił także ocenę prawną żądania pozwu. Na wstępie wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczenie niskiego wkładu, jako forma ubezpieczenia nie jest z zasady abuzywna. Koniecznym jest, aby ubezpieczenie niskiego wkładu spełniało wymagania dotyczące obowiązku informacyjnego.

Powyższe stanowisko pozostaje w spójności ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego wyrażony, w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 listopada 2013 roku VI AC 1521/12 w którym Sąd Apelacyjny stwierdził brak podstaw do zakwestionowania samej idei ubezpieczenia niskiego wkładu, warunkiem jednakże jest jasne określenie informacji pozwalających na uzyskanie konsumentowi wiedzy, co do tego jak faktycznie kształtują się koszty ubezpieczenia, które w ostatecznym wypadku może, musi ponieść oraz jak długo będzie on obowiązany refundować je pozwanemu.

W ocenie Sądu Okręgowego, prawidłowo Sąd Rejonowy wskazał, iż nie zostały spełnione wszystkie przesłanki z artykułu 385 prim kc. Nie ulega wątpliwości, iż powodowie w dacie zawarcia umowy byli konsumentami, prawidłowo Sąd Rejonowy wskazał, iż umowa w zakresie ubezpieczenia niskiego wkładu, w samej formule nie była indywidualnie negocjowana, oraz że nie jest to świadczenie główne stron.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, iż ubezpieczenie niskiego wkładu zawarte w umowie z powodami, nie spełniało przesłanek jednak rażącego naruszenia interesów konsumenta oraz sprzeczności z dobrymi obyczajami. W ocenie Sądu Okręgowego prawidłowe było stanowisko Sądu Rejonowego, iż bank spełnił wszelkie przesłanki informacyjne w stosunku do powodów odnośnie klauzuli ubezpieczenia niskiego wkładu. Regulamin zawierał definicje wymaganego wkładu własnego, wkładu wymaganego, ubezpieczenia oraz warunków udzielenia ubezpieczenia niskiego wkładu. Nadto nie było to ubezpieczenie konieczne. Była to jedna z form dodatkowego ubezpieczenia, na którą się powodowie zdecydowali. Okoliczność, iż umowa nie określała warunków [ns 00:06:35.854] ubezpieczeniach nie ma znaczenia, bowiem umowa ubezpieczenia miała charakter odrębny, zaś powodowie nie wykazali, aby żądali od banku szczegółowych informacji dotyczących umowy ubezpieczenia z podmiotem trzecim. Sposób obliczenia składki był określony w paragrafie 3 ustęp 3. Z uwagi na to, że kredyt miał charakter złotówkowy, ustalenie składek miało tylko techniczny, matematyczny charakter.

Powodowie nie wykazali, aby zwracali się o podanie warunków, co do zakresu ochrony ubezpieczeniowej. Wbrew stanowisku strony powodowej, klauzula jest jasna i precyzyjna. Nawet w apelacji powodowie wyraźnie nie wskazali, na czym polega w ich przekonaniu rażące naruszenie ich interesów. Jak słusznie Sąd Rejonowy wskazał, zawarta w paragrafie 3 ustęp [ns 00:07:35.450] umowy, umowa ubezpieczenia niskiego wkładu, klauzula ta nie jest tożsama z klauzulą wpisaną do rejestru. Odnosząc się do zarzutu naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kpc, wskazać należy, iż nie został zarzut ten, zasadność tego zarzutu prawidłowo wykazana. Powodowie nie wykazali w apelacji, czego w istocie nie rozumieli, jeżeli chodzi o wprowadzone ubezpieczenie niskiego wkładu. Nie wykazali, aby zaproponowali inną formę ubezpieczenia.

Wbrew zarzutowi apelacji, klauzula zawarta w ich umowie, nie jest tożsama z klauzulą wpisaną do rejestru klauzul niedozwolonych. Powodowie brali czynny udział w rozmowach przed podpisaniem umowy, stąd też trudno uznać, iż świadczenie z, z ubezpieczeń niskiego wkładu naruszało rażąco ich interesy, skoro uzyskali kredyt w wysokości 100% wartości nabywanej nieruchomości.

Z tych wszystkich względów, podzielać w całości stanowisko Sądu Rejonowego, co do braku spełnienia przesłanek z abuzywności paragrafu 3 ustęp 3 umowy wskazanych w artykule 385 prim kc, Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 385 kpc oddalił apelację, orzekając o kosztach procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażono w artykule 98 kpc.